

Elda i Oriola: l'urbanisme divideix el PP

A Elda (Vinalopó Mitjà), la situació ha provocat, fins i tot, mesures disciplinàries contra els regidors que donaren suport el projecte de l'alcalde, el socialista Juan Pascual Azorín, de construir 7.500 habitatges i un camp de golf a la partida de les Canyades. El grup socialista, en minoria, necessitava de vots suplementaris per traure avant el projecte, que tampoc no agrada a l'executiva de Joan Ignasi Pla. Un suport que va trobar en un grup independent i, on menys s'ho esperava, al PP.

Quatre regidors populars –entre els quals el portaveu municipal, Camilo Valor– trencaren la disciplina de vot i aprovaren el projecte, sense escoltar les directrius marcades des de València per la “número dos” del PP al País Valencià, la també eldenca Adela Pedrosa. La secretària general telefonà als regidors, que uniren el seu vot al dels socialistes durant el plenari on s'havia de donar llum verda el polèmic pla. Ningú no li va fer cas. Socialistes i populars tornaven a estar d'acord en un macroplà d'expansió urbana. I és que fins i tot els regidors del PP que votaren contra el pla impulsat

L'aprovació de nous plans d'expansió ha trencat el PP a Elda, on els populars no governen, i a Oriola, un dels seus feus més sòlids. La direcció del partit s'ha vist sense cap autoritat moral per marcar la política dels seus regidors, com els ha passat als socialistes a Alacant.

pels socialistes manifestaren, en públic, que el projecte els agradava.

La reacció de la direcció de Camps va ser fulminant. A les 48 hores, el comitè de conflictes, que presideix l'alacantí Juan Rodríguez Marín, havia resolt l'obertura d'un expedient disciplinari i la suspensió de militància, en tant que es finalitza el tràmit, dels quatre regidors afectats, amb la qual cosa el PP pot acabar el mandat trencat. I, el que és pitjor per als populars, sense cap mena de possibilitat de presentar una moció de censura juntament amb EU i un altre regidor independent, que es trobava dins d'un procés d'incipient negociació i que impulsava directament l'esmentada Pedrosa.

Oriola, pitjor encara. L'alcalde de la capital política del Baix Segura, José Manuel Medina, plantejà al seu grup municipal l'aprovació de fins a cinc plans urbanístics que incloïen fins a 6.000 habitatges, tots de renda lliure. Però Medina es trobà amb l'oposició de la majoria del grup municipal, amb la presidenta local, primera tinent d'alcalde i diputada autonòmica, Mónica Lorente, al capdavant. Fins a vuit regidors del PP dels catorze del grup s'oposaren al projecte: primer, a la comissió d'urbanisme, i després al mateix plenari. Medina buscà el suport d'un regidor socialista, com també de Centro Liberal, grup nascut d'una escissió del PP l'any

A Oriola, l'alcalde, José Manuel Medina –un home de Camps–, ha vist com vuit dels regidors del PP no li donen suport per aprovar els seus projectes urbanístics: quatre ja han estat destituïts.

1998, el líder del qual, Jesús Ferrández, s'ha alineat amb Medina, tot i que abans dels comicis del 1999 el duqué davant el fiscal per un suposat intent de compra d'un regidor.

L'enfrontament entre Lorente i Medina és notori des de fa mesos, quan la diputada a les Corts valencianes guanyà per poc la presidència del PP local a l'alcalde. Després del plenari, la situació s'agreuà encara més. Lorente havia convocat un sopar amb 2.500 persones per celebrar la seua victòria a l'assemblea local. A l'acte va assistir el portaveu del PP al Congrés dels Diputats, Eduardo Zaplana. Es a dir, que un alt càrrec dels populars a Madrid donava suport a vuit regidors que havien deixat en minoria un alcalde del seu partit. A més, tant el president de la Diputació, Joaquín Ripoll, com el de les Corts, Julio de España, criticaren obertament Medina.

Ni la direcció del PP a Alacant ni l'executiva de Camps volen demanar sancions i demanen un acord entre totes dues parts per tractar no sols de mantenir el govern local d'Oriola sinó també que a les Corts –Mónica Lorente és diputada autonòmica– no s'agreuïen les dificultats entre campsistes i zaplanistes. Sobretot després que, la setmana passada, l'alcalde optara per destituir Mónica Lorente i tres regidors populars més.

A. V. Santamaría

Adela Pedrosa, secretària general dels populars valencians, no va ser capaç de convèncer els regidors d'Elda, que van votar amb el PSOE el pla de les Canyades.

La Generalitat Valenciana s'ha mutat en agent urbanitzador a Cullera, un dels municipis turístics de més anomenada. A més, sobre la població planen dos PAI enormes, que afecten més de 10 milions de metres quadrats. Potser, ara sí, tots tindrem apartament.

Apartaments per a tots a Cullera

Vist des del castell, enfilat a la muntanya de les Rabosses, abelleix fer un mosset als camps d'horta de la Bega, últim reducte de terra no edificada des del far –a l'esquerra– a la desembocadura del Xúquer –a la dreta–. Però convé no llançar-se, perquè, lluny d'assaborir-ho, cauríem al buit. Aquella cullerada està agafada, i no sols per una mà. Fins a nou empreses es reparteixen uns terrenys que pròximament seran un homenatge a Manhattan, amb 33 torres d'entre 15 i 25 altures, coronades per dos hotels amb 42 pisos. Encara per sota, 10.000 places d'aparcament.

No ens hauria de sorprendre la ferocitat de les promotores –que, com la formiga de la faula, van adquirint terres allà on un dia podran construir–, però sí que la Generalitat Valenciana, a través de l'Institut Valencià de la Vivenda (IVVSA), hi estiga al darrere. Al cap i a la fi, la seua funció s'hauria de limitar a dotar d'habitatge digne aquell que no en disposa. A Cullera, en canvi, aquests habitatges dignes són una pàtina amable que mira d'alleugerir els efectes que tindrà urbanitzar 600.000 m²: dels 4.600 nous habitatges, 500 seran protegits.

Cuinant la Bega. Del PP són 10 dels 21 regidors a l'Ajuntament de Cullera (Ribera Baixa). Tot i que en tenia prou amb convèncer l'únic membre d'Unió Valenciana, aquest partit i el Bloc Nacionalista Valencià –que en té dos– van fer una mena de paquet pel qual el partit majoritari que governara hauria de pactar amb ells. El PSPV-PSOE, que es va presentar coalitzat amb Alternativa Pro-

gressista de Cullera i l'Entesa, disposa de vuit regidors i viu a l'oposició, que és on els va enviar el tripartit encapçalat pel popular Ernesto Sanjuan.

Aquesta política d'aliances no és estranya, a Cullera. Des que els socialistes van perdre la majoria absoluta, l'any 1995, l'amanida de sigles ha estat constant: van governar conjuntament –la "gran coalició", que dirien a Alemanya– populars i socialistes, i les constants tibatants entre PSPV-PSOE i Alternativa Progressista no van evitar que el 2003 concorregueren units, amb l'afegit de l'Entesa.

Un poti-poti que ha influït en la planificació urbanística del municipi. Des que el 1995 es va aprovar l'últim pla general, la joia de la corona ha estat aquell espai verd i progressivament abandonat de la Bega. Els socialistes van presentar un projecte d'urbanització el 2002, amb un elevat nombre de torres, però sense excedir les 12 altures. El pla comptava amb l'abstenció del PP. La Generalitat Valenciana, en canvi, va alentir la proposta –al·legant que l'impacte era tan gran que calia refer el PGOU–, i, després dels comicis de l'any següent, les administracions local i autonòmica ja eren conservadores.

La sintonia entre tots dos executius va ser màxima, des del primer dia. No havia acabat el 2003 que Ajuntament i Generalitat –mitjançant l'IVVSA– signaven el conveni d'urbanització de l'àrea Bega-Port. Les altures creixien, de les 12 plantejades, a entre 15 i 25, amb dos hotels de 42, però, en aquest cas, la Conselleria de Territori i Habitatge no troba-